

12. Festiwal AfryKamera

22-27 maja 2017

Kino Pod Baranami

Afryka to olbrzymi, choć wciąż w Polsce mało znany, przemysł filmowy, coraz częściej wymieniany obok Hollywood i Bollywood. Najlepsze dokonania kinematografii afrykańskiej będzie można poznać podczas 12. edycji Festiwalu AfryKamera, którego repliki odbędą się w ośmiu polskich miastach, a między 22 a 27 maja zawitają do Kina Pod Baranami.

W programie znalazły się najciekawsze filmy fabularne z najróżniejszych zakątków kontynentu.

Dzieci gór to poruszająca opowieść o matce, która poszukując niezależności łamie restrykcyjne społeczne normy. O życiu kobiet w męskim świecie opowie ***Raja Amari*** w filmie ***Ciało obce*** o relacji między młodą Tunezyjką oraz jej francuską chlebodawczynią. To nie jedyne filmy w programie poruszające tematy społeczne. ***Pociąg soli i cukru*** ***Licinio Azevado*** to historia ludzi żyjących w kraju ogarniętym wojną domową, dla których podróż pociągiem do Malawi to często kwestia życia lub śmierci. Fascynującą metaforę życia w Kenii oferuje film ***Kati Kati***, którego bohaterka wędruje przez krainę pełną ludzi pozbawionych pamięci. Widzowie Kina Pod Baranami będą mogli zobaczyć także film ***Przekłęci*** - uhonorowaną trzema nagrodami Afrykańskiej Akademii Filmowej opowieść o ofiarach uprzedzeń i oskarżeń o czary. Kino gatunkowe reprezentował będzie inspirowany prawdziwymi wydarzeniami film ***Mów mi złodziej***, opowiadający o losach szefa gangu grasującego na ulicach Kapsztadu.

Afrykamera to także doskonałe kino dokumentalne. W filmie ***Bangaologia - nauka o stylu*** ***Coréon Dú*** przedstawi fenomen "banga" - afrykańskiej sztuki ubioru i filozofii życia, która inspiruje twórców z całego świata. Po seansie odbędzie się pokaz mody krakowskiej marki KOKOworld oraz dyskusja na temat *Fair Trade*, czyli Sprawiedliwego Handlu - międzynarodowego ruchu producentów, konsumentów i organizacji pozarządowych, którego najważniejszą ideą jest przekonanie, że człowiek jest ważniejszy od zysku.

Intrygującą historię zaprezentuje widzom **Andy Jones** w dokumencie **Bi Kidude na celowniku**. Reżyser wyrusza na Zanzibar, aby rozwikłać tajemnicę losów **Bi Kidude** - najstarszej wokalistki na świecie, nazywanej "babcią Zanzibaru". W **Dwóch obliczach kobiet Bemileke, Rosine Mfetgo Mbakam** poszukuje intymnych historii w codziennym życiu kobiet ze swojej społeczności. Film **Maloya Anaïs Charles-Dominique** zabierze widzów na wyspę Reunion, do ojczyzny maloyi, która dla lokalnych mieszkańców jest czymś znacznie więcej niż tylko muzyką czy tańcem.

Miłośników Prince'a i rasowego gitarowego brzmienia zainteresuje pokaz filmu **Niebieski deszcz z domieszką czerwieni**, pierwszego w historii filmu fabularnego zrealizowany w całości w języku Tuaregów.

W programie nie zabrakło także najciekawszych afrykańskich **filmów krótkometrażowych**, prezentowanych w bloku **Dzieci Afryki**. Krakowscy widzowie zobaczą m.in. uhonorowany Cezarem film **Maman(s)**, nagrodzony również na festiwalu Sundance.

Kino Pod Baranami przygotowało także wyjątkową ofertę dla najmłodszych. W ramach festiwalu odbędzie się spotkanie z cyklu **Baranki Dzieciom** pod hasłem **Baranki w Afryce**. Dzieciaki wyruszą na Czarny Ląd w towarzystwie Bolka i Lolka i zwiedzą najprawdziwszą afrykańską dżunglę, a po seansie wezmą udział w warsztatach bębniarskich.

Produkcje prezentowane w ramach Festiwalu AfryKamera nie wchodzi do polskiej dystrybucji, będzie to jedyna okazja, żeby je zobaczyć. Oprócz Krakowa, lokalne edycje festiwalu odbędą się również w wybranych kinach w Białymstoku, Gdańsku, Koninie, Łodzi, Poznaniu i Wrocławiu.

Filmy wyświetlane będą w oryginalnych wersjach językowych, z polskimi i angielskimi napisami.

PROGRAM:

poniedziałek, 22 maja

19.15 KATI KATI | KATI KATI

reż. Mbithy Masya, Kenia/Niemcy 2016, 75'

20.45 MÓW MI ZŁODZIEJ | *NOEM MY SKOLLIE*

reż. Daryne Joshua, RPA 2016, 150'

wtorek, 23 maja

19.15 DWA OBLICZA KOBIET BAMILEKE | *THE TWO FACES OF A BAMILÉKÉ WOMAN*

reż. Rosine Mfetgo Mbakam, Belgia 2016, 76'

20.45 DZIECI GÓR | *CHILDREN OF THE MOUNTAIN*

reż. Priscilla Anany, Ghana/Gruzja/USA 2016, 90'

środa, 24 maja

19.15 MALOYA | *MALOYA*

reż. Anaïs Charles-Dominique, Reunion 2015, 81'

20.45 BANGAOLOGIA - NAUKA O STYLU | *BANGAOLOGIA - THE SCIENCE OF STYLE*

reż. Coréon Dú, Angola 2016, 85'

+ KOKOworld: pokaz mody + dyskusja o Fair Trade

czwartek, 25 maja

19.15 BI KIDUDE NA CELOWNIKU | *I SHOT BI KIDUDE*

reż. Andy Jones, Wielka Brytania/Tanzania 2015, 74'

20.45 POCIĄG SOLI I CUKRU | *THE TRAIN OF SALT AND SUGAR*

reż. Licinio Azevedo, Portugalia/Francja/Brazylia/RPA/Mozambik 2016, 93'

piątek, 26 maja

19.15 NIEBIESKI DESZCZ Z DOMIESZKĄ CZERWIENI | *AKOUNAK TEDALAT TAHA TAZOUGHAI*

reż. Christopher Kirkley, Niger 2015, 75'

20.45 DZIECI AFRYKI - BLOK KRÓTKICH METRAŻY, 126'

sobota, 27 maja

19.15 CIAŁO OBCE | *CORPS ÉTRANGER*

reż. Raja Amari, Tunezja/Francja 2016, 92'

21.00 PRZEKLĘCI | *THE CURSED ONES*

reż. Nana Obiri-Yeboah, Ghana 2015, 100'

niedziela, 28 maja

11.00 BARANKI W AFRYCE

BAJKI O AFRYCE - zestaw bajek, 40'

+ warsztaty bębniarskie

BILETY:

20 zł (normalny)

15 zł (ulgowy)

Karnet (12 filmów): **96 zł**

Baranki w Afryce - **11 zł**

O FILMACH:

BANGAOLÓGIA - NAUKA O STYLU | *BANGAOLÓGIA - THE SCIENCE OF STYLE*

reż. Coréon Dú, Angola 2016, 85'

+ KOKOworld (pokaz mody + dyskusja na temat *Fair Trade*)

Jeden z najbardziej kolorowych i estetycznie porywających dokumentów prosto z serca Afryki. Coréon Dú - 32-letni angolski reżyser, model, projektant i artysta - z miłością i pasją opowiada o modowym fenomenie jego kraju. Słowo „pospolitość” nie istnieje w słowniku Angolczyków, liczy się jego odwrotność - „banga”. Daleko za oceanem, brudne ulice i zakurzone chodniki stają się wybiegiem dla najbardziej bezwstydných i krzykliwych kreacji przeciętnych mieszkańców kraju. Próżność miesza się z przepychem, kolory zalewają miasto, a afrykańska sztuka w ubiorze i kreacji samego siebie okazuje się nie tylko filozofią życia („wyglądać dobrze oznacza czuć się dobrze”), ale również inspiracją dla najznakomitszych projektantów na świecie. Każdy, kto liczy się na rynku modowym - począwszy od Nowego Jorku, kończąc na wybiegach Hong Kongu - pragnie zostać dotknięty przez fenomen „banga”. Czym jest i jak daleko sięgają jego wpływy? Na to pytanie odpowiada wielokrotnie nagradzany afrykański reżyser.

BI KIDUDE NA CELOWNIKU | *I SHOT BI KIDUDE*

reż. Andy Jones, Wielka Brytania/Tanzania 2015, 74'

Co się stało z "babcią Zanzibaru"? „Piję, palę i śpiewam” – mawiała Bi Kidude, uważana za najstarszą wokalistkę na świecie. Miała wtedy jakieś sto lat, może mniej, może więcej.

Jedno jest pewne – im była starsza, tym sławniejsza i popularniejsza. I tym donośniej w pieśniach wybrzmiewał jej bunt przeciw nierównościom społecznym i opresji kobiet. Urodzona w ubogiej rodzinie na Zanzibarze, śpiewaczka spopularyzowała miejscową muzykę taarab i stała się nie tylko skarbem narodowym, ale i towarem eksportowym Tanzanii. A towar równa się pieniądze. O nie Bibi nigdy nie dbała – robili to inni. Prawdopodobnie sprawy finansowe doprowadziły do swoistego porwania "babci Zanzibaru" przez jednego z członków rodziny, który oskarżył wszystkie osoby z otoczenia artystki o wykorzystywanie jej, zaniedbywanie i okradanie.

Andy Jones, od lat zafascynowany postacią Kidude, autor pierwszego dokumentu poświęconego jej działalności, wraca na Zanzibar, aby przeprowadzić swego rodzaju śledztwo i wyjaśnić, co tak naprawdę się stało z Bibi. Nie zachowuje przy tym obiektywizmu dokumentalisty, ale osobiście angażuje się w pojednanie poróżnionych stron. A samotna, odizolowana Bi Kidude, pozbawiona tego, co najbardziej kocha – muzyki, ludzi i miasta – gaśnie w oczach.

CIAŁO OBCE | *CORPS ÉTRANGER*

reż. Raja Amari, Tunezja/Francja 2016, 92'

RiverRun International Film Festival 2017: Nagroda Jury dla najlepszego scenariusza (Raja Amari)

Po jaśminowej rewolucji młoda Tunezyjka przeprawia się do Francji. Początkowo zatrzymuje się u znajomego brata, lecz wkrótce zostaje zatrudniona przez bogatą wdowę w średnim wieku. Pomędzy żyjącymi dotąd w cieniu mężczyzn Samią i Leilą tworzy się nieoczywista relacja, którą komplikuje jeszcze konfrontacja z przeszłością tunezyjskiej dziewczyny. Filmowi Razi Amari udaje się uniknąć stereotypowego portretowania uchodźców. Pomimo dramatycznego zawiązania akcji, nie rażą tutaj klisze kina politycznego ani społecznie zaangażowanego. Autorka nagradzanych *Pogrzebanych tajemnic* (2009) i *Czerwonego jedwabiu* (2002) pozostaje wierna swoim subtelnej estetyce i stonowanemu modelowi narracji, w którym pierwszoplanową rolę pełnią skrywane sekrety i pragnienia kobiet. Kobiety, którym udaje się nawiązać nic porozumienia, niezależnie od dzielących je klasowych i kulturowych różnic.

DWA OBLICZA KOBIET BAMILEKE | *THE TWO FACES OF A BAMILÉKÉ WOMAN*

reż. Rosine Mfeto Mbakam, Belgia 2016, 76'

Szczery, przejmujący esej dokumentalny kameruńskiej reżyserki Rosine Mbakam to notatki z powrotu do rodzinnego domu po kilku latach spędzonych w Europie. Autorka wykorzystuje filmowe medium do odkrywania schowanych między rytuałami codziennej

krzątanie historii kobiet, które ją ukształtowały: matki, ciotek, sąsiadek, działaczek lokalnej społeczności. Pretekstem dla opowieści bywają prozaiczne przedmioty – kamień do rozcierania przypraw, rozgrzany ręcznik do masażu w czasie połogu, ubrania zakładane na szczególne okazje. Zwyczajne rzeczy, w których zapisane są intymne historie, kobiece tradycje przekazywane z pokolenia na pokolenie; małe świadectwa dramatycznych losów, odbijających echem niełatwą historię kraju. Prywatna rekonstrukcja rodzinnych kronik przekształca się w tropienie śladów znacznie szerszego, przemilczanego przekazu. Prosta, rzeczowa rejestracja pozwala Mbakam uniknąć sentymentalizmu, dając przestrzeń czystej, pełnej energii narracji o sile i niezłomności bliskich jej kobiet.

DZIECI AFRYKI - BLOK KRÓTKICH METRAŻY, 126'

AYA IDZIE NA PLAŻĘ | AYA GOES TO THE BEACH

reż. Maryam Touzani, Maroko, 19'

Cairo International Women's Film Festival 2017: Nagroda Publiczności

MFF w Dubaju 2015: nominacja do nagrody Muhr dla najlepszego filmu krótkometrażowego

10-letnia Aya pracuje jako pomoc domowa. Jej jedynymi kompanami są starsza sąsiadka i fantazje przelewane na papier za pomocą kredek. Odlicza dni do spotkania z rodziną i pierwszej wycieczki nad ocean. Gdy młoda dziewczyna nie pozwala jej odwiedzić rodzinnego domu, wciela w życie plan ucieczki.

JEST W PORZĄDKU | WE ARE JUST FINE LIKE THIS

reż. Sofian El Fani, Tunezja 2016, 19'

MFF w Dubaju 2016: Nagroda Muhr dla najlepszego filmu krótkometrażowego

Dziadek, wnuczek i skręt łączący pokolenia. Samotny, przeczucany pomiędzy rodzinami swoich dzieci starzec, nieoczekiwanie nawiązuje emocjonalną więź z wnukiem, w czym pomaga przypadkowo odkryty skręt. Słodko-gorzka opowieść o pasji życia, starości i przemijaniu.

MAMAN(S) | MAMAN(S)

reż. Maïmouna Doucouré, Francja 2015, 21'

Cezary 2017: najlepszy film krótkometrażowy

FF Sundance 2016: Nagroda Jury Filmu Krótkometrażowego

MFF w Toronto 2016: Short Cuts Award

FF w Nashville 2016: wyróżnienie w konkursie na najlepszy fabularny film krótkometrażowy

Międzynarodowy Festiwal Filmów Krótkometrażowych w Leuven 2015: Nagroda Jury w konkursie Europejskiego Filmu Krótkometrażowego

Opowieść o dziewczynce uwikłanej w trudną relację rodzinną. W wyniku decyzji dorosłych Aida musi stawić czoła nagłemu wtargnięciu nowej kobiety w jej stabilne dotąd życie, które już nigdy nie będzie takie samo.

MARABUT | *MARABOUT*

reż. Alassane Sy, Senegal 2016, 18'

Carthage Film Festival 2016: Grand Prix dla najlepszego filmu krótkometrażowego

Podwójne spojrzenie na problem bezdomności i przestępczości wśród dzieci w Dakarze. Rzeczywistość oglądamy z dwóch punktów widzenia: małego bohatera i ścigającego go policjanta. Szokująca opowieść o egzystencji najmłodszych w świecie, który stworzyli dla nich dorośli.

OPOWIEŚĆ Z NAZIR | *TALES OF NAZIR*

reż. Louis Appiah, Ghana 2014, 2'

Jeden odcinek niezwykle popularnej w Ghanie animowanej serii o małym Nazirze. Tytułowy bohater spotyka we śnie groźny wirus Ebola, by ostatecznie nauczyć się go obłaskawiać.

PLAN C | *PLAN C*

reż. Beka Taye, Etiopia 2016, 3'

Film nakręcony w ramach konkursu #HerStory, hołdującego miesięcowi historii kobiet w Etiopii. Posługująca się jedynie muzyką i obrazem opowieść o młodej dziewczynie, która dzięki swojej bujnej wyobraźni pokonuje prześladowającego ją w drodze do szkoły opryszka.

SAMEDI CINEMA | *SAMEDI CINEMA*

reż. Mamadou Dia, Senegal 2016, 11'

MFF we Fryburgu 2017: CH Cinema Network Prize

MFF w Wenecji 2016: nominacja do nagrody dla najlepszego filmu krótkometrażowego w sekcji Horizons

Bohaterami są tu magia kina, determinacja i tęsknota za bliskimi. Marzeniem pary chłopców z senegalskiej wioski jest sobotni seans filmowy Malcolma X. By zdobyć pieniądze na bilety, piszą listy dla swoich sąsiadów, których ukochani mieszkają poza granicami kraju.

STRAŻNIK | *THE SENTINEL*

reż. Juan Poveda, Hiszpania 2015, 16'

Opowiedziana oczami dziecka baśń o Wielkim Słoni, poruczniku samodzielnej armii. Bohaterem jest mały Wamba, którego otacza świat pełen przemocy i śmierci. Chłopiec próbuje nadać mu jakiś sens.

ZA MUREM | *BEHIND THE WALL*

reż. Karima Zoubir, Maroko 2016, 18'

Życie młodej rodziny na ubogich przedmieściach Casablanki naznaczone jest podziałami: ekonomicznymi i fizycznymi. Manifestują się one poprzez mury i trakty oddzielające biedotę od reszty. Piękna mini-kronika trudnej codzienności.

DZIECI GÓR | *CHILDREN OF THE MOUNTAIN*

reż. Priscilla Anany, Ghana/Gruzja/USA 2016, 90'

Tribeca Film Festival 2016: Best New Narrative Director (Priscilla Anany)

Ghana Movie Awards 2016: nominacja do nagrody za najlepszy montaż (Elizabeth Lee)

Nagrodzony na festiwalu w nowojorskiej Tribecce portret odzyskanej autonomii. Reżyserka Priscilla Anany, pisząc scenariusz *Dzieci gór*, inspirowała się prawdziwymi wydarzeniami z życia swojej ciotki i najbliższej przyjaciółki. Bliskie jej kobiety urodziły niepełnosprawne dzieci, Priscilla była świadkiem reakcji rodzin i lokalnych społeczności. Te historie wzruszyły ją, ale nie tylko. Uruchomiły też strach, radość i gniew. Skrajne emocje Priscilla postanowiła przenieść na ekran i wykorzystać w słusznej sprawie. Podkreśla, że jej opowieść to traktat o odzyskiwaniu autonomii przez kobiety, tym filmem chciała przywrócić im prawo do lęków, błędów i wątpliwości.

Akcja rozgrywa się w Akrze, stolicy Ghany. Essuman rodzi dziecko obciążone poważnymi schorzeniami. Partner odmawia wsparcia, bliscy i znajomi widzą w ułomnościach klątwę, a i sama matka początkowo chce porzucić niemowlaka. *Dzieci gór* to zapis drogi, jaką musi przejść współczesna kobieta, by odnaleźć w sobie nie tylko bezinteresowną miłość, ale też by zbudować swoją niezależność i wolę walki o życie w zgodzie ze sobą nawet wbrew innym. W osobistą wypowiedź Anany wpisuje się portret afrykańskiej obyczajowości i norm kulturowych. Piękne zdjęcia i prosty przekaz czynią z tej produkcji uniwersalną propozycję.

KATI KATI | *KATI KATI*

reż. Mbithy Masya, Kenia/Niemcy 2016, 75'

Minneapolis St. Paul International Film Festival 2017: Emerging Filmmaker Award (Mbithi Masya)

MFF w Toronto 2016: Nagroda Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Filmowych FIPRESCI w kategorii Odkrycie (Mbithi Masya)

MFF w Palm Springs 2016: Nagroda Jury w konkursie Nowe Głosy/Nowe Wizje (Mbithi Masya)

Kenijskie duchy przeszłości i teraźniejszości. Gdzieś w środku obcej, wyludnionej przestrzeni kenijskiej sawanny budzi się ze snu główna bohaterka filmu, Kaleche. Kobieta straciła pamięć – nie wie, kim jest ani skąd się wzięła tu, gdzie ją zastajemy. Wkrótce spotyka wędrujące po okolicy postaci, które uświadamiają jej, że nie żyje i po śmierci znalazła się w swojego rodzaju czyścicu – uśpionym, znieruchomiałym świecie, gdzie wszyscy zdają się cierpieć na amnezję i czekać na zmianę, która nigdy nie nadchodzi.

Zrealizowany w Kenii we współpracy z Niemcami (jednym z producentów był Tom Tykwer) film podbił serca festiwalowej publiczności. Aż trudno uwierzyć, że to dopiero pełnometrażowy debiut pochodzącego z Nairobi Mbithiego Masyi, znanego dotąd ze swoich osiągnięć w video-arcie. Twórca zbudował pełną i wymowną wizję świata, która zostaje w pamięci na długo. Poetycka opowieść to także metaforyczny obraz współczesnej Kenii, która od kilku lat mozolnie wychodzi z sytuacji kryzysu, ale wciąż napotyka na ogromne problemy.

MALOYA | *MALOYA, J'ÉCRIS TON NOM*

reż. Anaïs Charles-Dominique, Reunion 2015, 81'

Zalane słońcem pola trzciny cukrowej, fale oceanu na horyzoncie, rozgrzewające rytmy. To wyspa Reunion, niegdyś kolonia Francji, dziś jej departament. To tam narodziła się maloya, gatunek muzyczny i styl tańca, z krótkim, rytmicznym tempem i tekstami śpiewanymi po kreolsku. Wywodzi się od sprowadzonych na Reunion niewolników i stanowi symbol oporu wobec opresji władzy. Na paradoks zakrawa fakt, że choć jest to narodowa tradycja, przez długie lata była na wyspie zakazana. Dziś maloya rozpoznawalna jest na całym świecie i ma swoich kontynuatorów. Dwoje z nich – Christine Salem i Olivier Araste – pełni rolę przewodników po jej świecie w dokumencie Anaïs Charles-Dominique. Maloya to dla nich coś więcej niż muzyka – to filozofia, religia i sposób życia. Wygrywane na bębnach i grzechotkach rytmy przypominające bicie serca, wprowadzają ich w trans. Ten z kolei przynosi przeżycia mistyczne, czego widz tego filmu może niemal doświadczyć na sobie. Wypełniona wspaniałymi dźwiękami, niespieszna *Maloya*, to próba uchwycenia ducha współczesnego Reunion, stawiająca pytania o miejsce tradycji w coraz szybciej rozwijającym się świecie. To też pochwała wolności, niegdyś wyśpiewywana przez niewolników w rytmach maloyi, dziś nadal aktualna, tak samo jak ten mądry, słodko-gorzki film.

MÓW MI ZŁODZIEJ | NOEM MY SKOLLIE

reż. Daryne Joshua, RPA 2016, 148'

*Międzynarodowe Niezależne Nagrody Filmowe 2017: najlepsza scenografia (Warren Gray)**South African Film and Television Awards 2017: Złoty Róg za największe osiągnięcie w scenografii (Warren Gray)*

Debiut Daryne'a Joshuy to jeden z najgłośniejszych filmów wyprodukowanych w ostatnich latach w RPA. *Mów mi złodziej* zawdzięcza swą popularność nie tylko soczystej intrydze kryminalnej i sztafażowi retro (akcja dzieje się w latach 60., na długo przed zniesieniem apartheidu), ale też stojącej za filmem niezwyklej historii. Główny bohater, Abraham, to przestępca znany na ulicach Kapsztadu jako AB. Poznajemy go jako bezbronnego chłopca, który szybko formuje gang nastoletnich chuliganów. Połączona paktem lojalności grupa czterech kumpli wyrasta na uzbrojoną w noże ferajnę, specjalizującą się w drobnych kradzieżach. Kiedy jeden z numerów kończy się wpadką, AB trafia do więzienia. W trudnych do zniesienia warunkach paradoksalnie zyskuje szansę na moralne odkupienie.

Scenariusz filmu napisał John W. Fredericks, posiłkując się przede wszystkim własnymi doświadczeniami. Przetrwał on w więzieniu dzięki talentowi do opowiadania historii, którym przekonał do siebie nawet najgroźniejszych skazańców. Po latach został pisarzem, a w *Mów mi złodziej* tworzy coś na kształt nieoficjalnej autobiografii. Zręczne połączenie naturalistycznej przemocy z dramatem o dojrzewaniu czyni film prawdziwie wzruszającym rozliczeniem z własną przeszłością i zarazem obiecującym początkiem kariery nowego talentu reżyserskiego Joshuy, który w świecie Fredericksa właściwie się odnalazł.

NIEBIESKI DESZCZ Z DOMIESZKĄ CZERWIENI | AKOUNAK TEDALAT TAHA TAZOUGHAI

reż. Christopher Kirkley, Niger 2015, 75'

Historia młodego muzyka, któremu nie tylko w duszy pięknie gra, ale który nie może się przebić ze swoją sztuką przez mur zawiści, uprzedzeń i lokalnych układów. Fabuła zainspirowana zresztą została słynnym *Purple Rain* (1984), w którym w początkach swojej kariery wystąpił Prince. Przypomina o tym purpurowy motor, na którym jeździ Mdou Moctar, muzyk i gitarzysta, grający w filmie Christophera Kirkleya samego siebie. Bohater próbuje zrobić karierę w położonym w środkowym Nigrze Agadez. Chce jednak przy tym zachować niezależność i własny styl. Decyduje się więc stanąć do pojedynku gitarzystów w lokalnym klubie. Ale jego największy rywal podstępnie kradnie napisany

przez Mdou Moctara utwór. Co gorsza, od naszego bohatera odchodzi dziewczyna, a ojciec zakazuje mu grania na gitarze, gdyż uważa wszystkich muzyków rockowych za ćpunów i alkoholików. Kirkley wpisuje tę opowieść w krajobraz Agadezu – jego ulic, targowisk, klubów pod gołym niebem, ubogich domostw i spalonej słońcem przyrody.

POCIĄG SOLI I CUKRU | *THE TRAIN OF SALT AND SUGAR*

reż. Licinio Azevedo, Portugalia/Francja/Brazylia/RPA/Mozambik 2016, 93'

MFF w Kairze 2016: Srebrna Piramida dla najlepszego reżysera (Licinio Azevedo)

Reżyser zekranizował własną powieść z 2007 roku, w której zabrał widzów do Mozambiku końca lat 80., czasu krwawej wojny domowej. Bohaterami są mieszkańcy wiosek, którzy podróżują pociągiem do oddalonego o 700 kilometrów Malawi, gdzie wymieniają lokalne dobra - sól i cukier - na środki potrzebne im do życia. Pociąg, w którym omawiane są aktualne wydarzenia i problemy, staje się pretekstem do przedstawienia przekroju uciemięzonego społeczeństwa. Każdy podróżny reprezentuje inne ambicje, nadzieje i lęki, ale wszystkich łączy jedno: silna chęć przetrwania.

Pociąg soli i cukru szturmem zdobył festiwale filmowe. Raz określany był na nich mianem „afrykańskie love story”, innym razem - pierwszym afrykańskim westernem. Niezależnie od gatunkowej klasyfikacji, imponuje skrupulatność, z jaką reżyser oddał ówczesną rzeczywistość, przesiąkniętą wszechobecnym konfliktem. Licinio Azevedo, z pochodzenia Mozambijczyk o brazylijskich korzeniach, w młodości sam podróżował słynnym pociągiem i przepytывał pasażerów z ich historii. Na bazie tych wywiadów udało mu się stworzyć ponadczasową i uniwersalną przypowieść o ludzkim heroizmie.

PRZEKLĘCI | *THE CURSED ONES*

reż. Nana Obiri-Yeboah, Ghana 2015, 100'

Nagrody Afrykańskiej Akademii Filmowej 2016: najlepsza reżyseria (Nana Obiri-Yeboah, Maximilian Claussen), najlepsze zdjęcia (Nicholas K. Lory), najlepsza scenografia

Canada International Film Festival 2016: Award of Excellence dla najlepszego zagranicznego filmu fabularnego (Nicholas K. Lory)

Golden Movie Awards 2016: najlepsza dyrekcja artystyczna

Ghana Movie Awards 2015: najlepszy makijaż i fryzury (Araba Ansah)

Zmęczony życiem dziennikarz Godwin w poszukiwaniu tematu trafia do małej, zagubionej na prowincji wioski. Lecz zamiast relacjonować tradycyjny rytuał łowiecki, u boku młodego kleryka zaangażuje się w obronę piętnastoletniej dziewczyny, oskarżonej przez miejscowego pastora o czary i w efekcie skazanej na śmierć.

Choć akcja filmu toczy się w fikcyjnym miejscu, pochodzący z Ghany brytyjski reżyser Nana Obiri Yeboah nie ukrywa, że inspirowały go fakty: w zachodniej Afryce każdego

roku tysiące dzieci padają ofiarami oskarżeń o praktykowanie czarnej magii. Wiele z nich poddawanych jest torturom i zabijanych. Realizację filmu na ten temat reżyser uznał za swój obowiązek, ale społeczne kino z powodzeniem ubrał w gatunkowe szaty: mamy tu wszak stylistyczne elementy czarnego kryminału, horroru, a nawet politycznego thrillera, tyle że w skali mikro. Fantastycznie sfotografowana, nakręcona z udziałem weteranów afrykańskiego kina opowieść o splocie religijnego fanatyzmu, żądzy władzy i korupcji okazuje się aktualna pod każdą szerokością geograficzną.

ORGANIZATORZY:**Kino Pod Baranami****Fundacja FilmGramm****KINO POD BARANAMI**

Rynek Główny 27

31-010 Kraków

12 423 07 68

www.kinopodbaranami.pl